

Arhimandrit CLEOPA ILIE

MĂRTURII ORTODOXE

Arhimandrit Cleopa Ilie

MĂRTURII ORTODOXE

Tipărită cu Binecuvântarea
Înalt Prea Sfințitului

Vladimir

Mitropolitul Chișinăului
Și al întregii Moldove

*Complexul de Edituri
al Bisericii Ortodoxe din Moldova*

Chișinău - 2005

INTRODUCERE

Suntem un popor care s-a născut creștin, iar Biserica noastră Ortodoxă este Apostolică prin origine, deoarece a primit învățătura de la Sfântul Apostol Andrei, cel Întâi Chemat. Mesajul evanghelic adus de el pe aceste meleaguri a prins rădăcini adânci. Din sânul Bisericii noastre, de-a lungul timpului, s-au ridicat teologi, ierarhi, preoți călugări și mireni, care prin lumina Cuvântului Dumnezeuiesc au făcut din strămoșii noștri adevărați trăitori ai mesajului divin.

+ Vasile

CUVÂNT ÎNAINTE

Scopul vieții pământești pentru fiecare om este mântuirea sufletului. Iar mântuirea se câștigă prin păzirea dreptei credințe până la sfârșit și prin lucrarea faptelor bune (Iacov 2, 26).

Toți Sfinții Părinți din Biserica Ortodoxă au păstrat cu mare sfințenie adevărul de credință. Unii prin scris, alții prin cuvânt, iar alții au pecetluit adevărul prin jertfa vieții lor. La cele șapte Sinoade Ecumenice învățăturile de credință s-au întărit de sute de Sfinți Părinți în prezența Duhului Sfânt și chiar au fost pecetluite cu anateme, punându-se această afurisenie și blestem asupra tuturor care vor îndrăzni pe parcursul vremii să modifice cele stabilite de către ei. De exemplul canonul privind Simbolul Credinței de la Sinodul II Ecumenic zice așa: „Cine va îndrăzni să adauge sau să scoată ceva din Simbolul Credinței, **să fie anatema**”.

Până la anul 1054, Biserica de Răsărit cu biserica Romei a Apusului, au fost una, însă datorită faptului că cea din urmă, chiar cu 2-3 secole înainte de acest an a introdus o mare greșeală și erezie în Simbolul de Credință, Filioque, adică purcederea Duhului Sfânt și de la Fiul, acest fapt a culminat cu ruptura dintre Răsărit și Apus.

De la acea dată și până în prezent biserica Romano-Catolică a adăugat inovație peste inovație și erezie peste erezie, din care enumerăm câteva: infailibilitatea și supremația papală,

imaculata concepție, purgatoriul, suprimarea Epiclezei în cadrul Sfintei Liturghii, suprimarea posturilor etc.

Datorită acestor abateri, în Biserica Răsăritului sau ridicat sfinți care au combătut cu mare curaj ereziile catolicismului. Dintre aceștia enumerăm câțiva: Sfântul Fotie, Sfântul Marcu al Efesului, Sfântul Nicodim Aghioritul, Sfântul Cozma Etolianul, Sfântul Grigorie Palama, Sfântul Teodosie de la Pecersca. Iar mai recent, contemporani cu noi, Cuviosul Paisie Aghioritul, Sfântul Iustin Popovici, care argumentează: „Ecumenismul este numele de obște al pseudocreștinismului și al falselor biserici din Apus. El cuprinde în sine, întregul umanism european, în frunte cu papismul. Pseudocreștinismul și pseudobisericile din Apus nu sunt altceva decât erezie peste erezie.

Aceste erezii înlătură pe Hristos, Dumnezeu-Omul, punând în locul lui pe om (papa). În această privință nu este deosebire între papism, protestantism, ecumenism și alte erezii, al căror nume este legiune”.

Iar la noi în țară, Sfântul Paisie de la Neamț și câțiva mari duhovnici contemporani, printre care Părintele Rafael Noica, Părintele Dumitru Stăniloae, care a afirmat: „Eu nu sunt pentru ecumenism. Socotesc că ecumenismul este produsul masoneriei. Iarăși vor să relativizeze credința cea adevărată. Ecumenismul este pan-erezia timpului nostru. Biserica Romano-Catolică și Biserica Ortodoxă, nu sunt surori. Nu există decât un singur Cap al Bisericii, Iisus Hristos. Nu poate exista decât un singur trup, adică o singură Biserică. Deci noțiunea de biserici surori este

improprie”. **Un Domn, o credință și un botez.**

Biserici surori cu Biserica Ortodoxă Română sunt toate celelalte Biserici Ortodoxe din lume.

Chiar Părintele Arsenie Papacioc cu lucrarea „Singur Ortodoxia” întărește cele zise mai sus.

Nu se exclud dialogurile și întâlnirile între reprezentanți ai Bisericilor Ortodoxe și reprezentanți ai altor credințe (chiar păgâne), dar acest dialog să aibă o singură menire: ca acești reprezentanți să vadă și să creadă că Ortodoxia este singura mântuitoare, singura care deține adevărul, fapt confirmat și de minunile de netăgăduit care se întâmplă și astăzi în Biserica Ortodoxă (coborârea Sfintei Lumini la Ierusalim, aghiazma ș.a.).

Acest material prezintă citate din lucrările și predicile Părintelui Cleopa care îndeamnă la păstrarea credinței noastre Ortodoxe, fără a face vreun compromis cu catolicismul sau cu celelalte confesiuni.

„Ce înseamnă *anatema*?”¹

Trei pedepse are Biserica! *Afurisenia*, pe care o dezleagă duhovnicul la spovedanie; *caterisirea*, la persoane sfințite – diaconi și preoți –, pe care o poate dezlega episcopul; iar *anatema* o poate dezlega, cu mare greutate, Sfântul Sinod. *Anatema* înseamnă *pogorâre de viu în iad cu dracii și tăiere de la Trupul tainic al Bisericii lui Iisus Hristos*. Numai pe eretici poți să-i dai *anatema*, că s-au rupt de la Trupul lui Hristos, care este Biserica”.

Editorul

---

¹ „Ne vorbește Părintele Cleopa” vol. 9, pag. 131.

DESPRE ORTODOXIE²

Ce se înțelege prin Ortodoxie?

Cuvântul „ortodoxie”, este de origine greacă, format din *ortos* și *doxa*, adică dreapta credință, închinare adevărată, sobornicească, învățătură care se plasează în continuitate directă și neîntreruptă a Tradiției apostolice, prin intermediul teologiei patristice și neopatrstice și care formează credința comună a Bisericii neîmpărțite din primul mileniu. Ortodoxia se identifică cu însăși tradiția apostolică, așa cum a fost confirmată, interpretată și dezvoltată prin consensul Bisericii Universale. De fapt didascalia – adică regula de credință apostolică – a fost criteriul de bază al Ortodoxiei.

De aceea, orice ruptură în continuitatea Tradiției apostolice a fost considerată ca o corupție sau abandonare a Ortodoxiei, care poate să ia forma fie a unei erezii, fie a unei „confesiuni” separate³.

Dar prin care mijloace s-a menținut până în zilele noastre învățătura de credință ortodoxă exactă și neschimbată?

---

² „Călăuză în Credința Ortodoxă” pag. 119.

³ Dicționar de teologie Ortodoxă, de Preot Dr. Ioan Bria, București, 1981, p.272-277.

Aici, frate, ar fi multe de vorbit, dar așa, cât mai pe scurt, îți voi spune: Sfânta credință cea dreptmăritoare a Bisericii lui Hristos Ortodoxia s-a menținut neschimbată, de-a lungul veacurilor, prin învățătura Sfintei Scripturi și prin Sfânta Tradiție Apostolică, prin hotărârile celor cinci Sinoade Apostolice; prin învățăturile canoanelor celor șapte Sinoade ecumenice și ale celor locale, deoarece, după învățătura dumnezeiescului părinte Ioan Gură de Aur, „Cârma Bisericii lui Hristos sunt dumnezeieștile canoane” apoi Pravilele Bisericești, așa cum a fost Pravila Mare Bisericească, Îndreptarea Legii, 1652, Pravila de la Govora, 1640, Pravila lui Vasile Lupu, Pravila lui Sachelarie ș.a.

DESPRE CREDINȚĂ⁴

Noi, dintru începutul plămădirii acestui neam, așa ne știm, români și creștini ortodocși. Așa ne-am născut și avem datoria să păstrăm curat și deplin ce am moștenit de la străbuni, ca de la Dumnezeu. Dar noi, obște ortodoxă română, să nu uităm niciodată evlavia, râvna și jertfa domnitorilor, strămoșilor și părinților noștri, cu care ei au apărat de-a lungul a două mii de ani, patria și această credință care le-au fost date drept sfântă moștenire de la Domnul nostru Iisus Hristos, prin Duhul Sfânt, în Biserica Sa dreptmăritoare.

Nu vrem să stricăm liniștea nimănui în cele ale conștiinței, dar nici nu vrem a ne depărta și a părăsi moștenirea străbună în care noi simțim că stă unitatea adâncă a neamului nostru.

Pentru noi, patria și ortodoxia sunt „grădina Raiului” dată nouă de Dumnezeu să „lucrăm în ea și să o păzim” (Facere 2, 15) cu sfințenie.

Să știți că nu toată credința în Dumnezeu este bună. Auzi ce spune marele Apostol Pavel: *Fiule Timotei, sfătuiește pe creștini să fie sănătoși în credință.* Poate să creadă cineva în Dumnezeu și credința lui să nu-i aducă nici un folos, dacă nu crede cum mărturisește Biserica, adică credința

---

⁴ „Ne vorbește Părintele Cleopa” vol. 3, pag. 7.

adevărată Ortodoxă. Și dracii cred în Dumnezeu! Nu spune Apostolul Iacob (cap. 2,19) *că și demonii cred și se cutremură?* Dar ce le folosește diavolilor credința, dacă nu fac voia lui Dumnezeu?

Primul fel de credință este **credința dreaptă**, adică ortodoxă, singura care este lucrătoare și mântuitoare.

Apoi este **credința schismatică**. Schismatici sunt acei cu stilul vechi de la noi. Ei au credință ortodoxă, exact ca noi, dar fiindcă nu ascultă de Biserică, se numesc dezbinați de Biserică. Sunt afurisiți de Biserică, până vin și se întorc înapoi, să asculte de Sfântul Sinod.

Credința catolică, care înseamnă universală, nu mai este dreaptă, adică ortodoxă, căci au schimbat unele dogme stabilite de Sfinții Apostoli și Sfinții Părinți la cele șapte Sinoade Ecumenice. Din această cauză ei s-au rupt de credința și crezul ortodox și cred în Papa.

Apoi este **credința eretică**. Și sectarii cred, dar asta este credință eretică. Dacă cineva strâmbă credința ortodoxă, ea nu mai este dreaptă și nu-i plăcută lui Dumnezeu. Că marele Apostol Pavel spune așa: *Pace peste cei ce vor umbla cu dreptarul acesta - adică cu dreapta credință -, și peste toți aleșii lui Dumnezeu.* Și iar zice: *Fiule Timotei, luptă-te ca un bun ostaș al lui Iisus Hristos, că cine nu se luptă după lege, nu se încununează* (2 Timotei 2, 5).

Deci este o luptă și o credință lucrătoare, când se face după legea lui Dumnezeu. Aceasta este credința dreaptă. Iar dacă nu-i credința dreaptă, aceea este credință eretică sau

schismatică sau strâmbă, adică cu abatere de la dreapta credință ortodoxă.

Protestanții zic "Sola Fide". Omul se mântuiește numai prin credință, fără fapte, zic ei. Oare nu auzi ce spune Apostolul Iacob? *Credința fără fapte este moartă*, (cap. 2, 20), *precum și faptele fără credință*. Deci credința care nu este unită cu faptele bune nu este mântuitoare; că și diavolii cred, dar nu fac voia lui Dumnezeu.

Ați auzit ce spune marele Apostol Pavel? Acea credință este mântuitoare, care se lucrează prin dragoste. Credință cunoscătoare au și dracii, iar credința lucrătoare o au numai creștinii cei buni. Credința care este împodobită și îmbrăcată cu faptele bune este credință lucrătoare, care aduce mântuire sufletului. Numai credința care se lucrează prin dragoste, numită credință ortodoxă lucrătoare, îl poate mântui pe om.

Deci, să nu vă înșelați cu ideile sectarilor, care vin din sânul bisericii protestante, care zic că numai credința, adică "Sola Fide", ajunge pentru mântuire, și că pot să-și facă de cap, că n-au nevoie de sfat. Sau "Sola Grația", care înseamnă mântuirea prin har. Nu este adevărat!

A zis Apostolul: *În dar suntem mântuiți*. Da. Dar același Apostol care a zis aceasta, a spus și: *Toți vom sta înaintea divanului lui Iisus Hristos, ca să luăm fiecare după cum a lucrat, după faptele lui*. Ai auzit că cere fapte?

Și Mântuitorul spune în Evanghelie: *Când va șede Fiul Omului pe scaunul slavei Sale... și va răsplăti fiecăruia după faptele lui; și în psalmul 61 zice: Că Tu vei răsplăti fiecăruia după*

faptele lui. Auzi ce le spune lor Hristos? Toată fapta bună sau rea, o va trage Dumnezeu la judecată. Și în multe părți ale Scripturii veți găsi aceasta. Deci, numai credința dreaptă este mântuitoare, dacă este unită cu faptele.

Auzi ce spune Sfântul Apostol Iacob: *Dacă un frate sau o soră sunt goi și lipsiți de hrana cea de toate zilele, și cineva dintre voi le-ar zice: Mergi în pace! Încălziți-vă și vă săturați, dar nu le dați cele trebuincioase trupului, care ar fi folosul? Așa și cu credința: Dacă nu are fapte, e moartă în ea însăși (Iacob 2, 14-17). Ferească Dumnezeu! Dumnezeu putea să-l miluiască fără să-l trimită la tine. Dar l-a trimis la tine să vadă dragostea ta; să vadă credința ta, că tu vrei să-l ajuți, să-l hrănești, să-l primești ca pe un străin în casa ta și să-l adăpi.*

Deci, credința ortodoxă unită cu fapta bună este credință mântuitoare. Iar acea credință în care nu-ți pasă de durerea aproapelui tău, este credință stearpă, nelucrătoare și nu aduce mântuire, căci *credința fără fapte este moartă.*

Credința mozaică, este credința evreilor primită prin proorocul Moise. Ei nu cred în Iisus Hristos, Mântuitorul lumii, refuzând Legea cea Nouă adusă de El și de aceea prigonesc pe creștini.

Altă credință este **credința păgână**, a celor ce nu cred în adevăratul Dumnezeu. Cele mai mari religii păgâne sunt: mahomedanismul, budismul, brahmanismul, parsismul, hinduismul, șintoismul etc. Ei se închină la alți dumnezei, care sunt idoli sau diavoli. Ce zice psalmistul David?

Idolii păgânilor sunt argint și aur, lucruri făcute de mâini omenești; gură au și nu vor grăi... și celelalte. Deci, cine crede în alți dumnezei și nu se închină Dumnezeului Celui în Treime, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Dumnezeu Care a făcut cerul și pământul, acela are credință păgână.

Credința creștină poate fi uneori **superstițioasă**, alteori **fanatică**. Oamenii care cred în vrăjitorii, în descântece, în vise, în vedenii și alte năluciri, aceștia sunt oameni superstițioși și au credință bolnavă sau stricată.

N-ai văzut ce spune la Cartea înțelepciunii lui Isus, fiul lui Sirah, la capitolul 34? *Precum este cel ce aleargă după vânt și vrea să prindă umbra sa, așa este omul care crede în vise. Că pe mulți visele i-au înșelat și au căzut cei care au nădăjduit în vise. Cel ce crede în vise este asemenea celui ce merge la vrăjitori.*

Dar ce este credința fanatică? Credința care nu are la bază dreapta socoteală. Are un elan în toate: postește prea mult, se nevoiește prea mult, o ia strașnic cu postul, cu milostenia, cu lepădarea de sine, cu metaniile și n-are un bilanț, n-are o dreaptă socoteală. Vorba proverbului: „N-o lua lată, că rămâne negrăpată!”

Credința fanatică știi cum este? Cum ai încărca o mașină cu fel de fel de bunătăți și pe urmă i-ai da drumul la o vale mare fără frână. Se duce și unde ajunge, se răstoarnă. Gata! Așa-i credința fanatică.

Nu așa! Toată fapta bună trebuie s-o conducă dreapta credință în Iisus Hristos și dreapta socoteală sau cumpăna dreaptă.

Dumnezeiasca Scriptură zice: „Nu te abate nici la dreapta nici la stânga. Calea de mijloc este cale împărătească”. Deci, credința care nu are echilibru, nu are dreptă socoteală se numește fanatică. O ia într-o parte și mai încolo se răstoarnă.

DREAPTA CREDINȚĂ A NEAMULUI ROMÂNESC⁵

Să știți că rădăcina și viața poporului nostru, înaintea lui Dumnezeu, este credința cea dreaptă în Hristos, adică Ortodoxia. Noi ne-am încreștinat de aproape două mii de ani, din timpul Sfântului Apostol Andrei.

Coloniștii romani, cărora le-au predicat Sfinții Apostoli Petru și Pavel la Roma și cei din Grecia, când au venit aici cu legiunile romane, au adus credința ortodoxă. Eram daci pe atunci; strămoșii noștri dacii și romanii, de la care am rămas noi românii. De atunci, de când am primit sfânta și dreapta credință în Dumnezeu, poporul nostru a avut viață. Până atunci a fost mort; numai cu trupul era viu, iar cu sufletul era mort. Viața poporului român este dreapta credință în Iisus Hristos. Băgați de seamă! Ca popor creștin de două mii de ani de când suntem noi, am avut toată administrația noastră și toată tradiția noastră sfântă. Să ținem cu tărie la credința Ortodoxă.

Ați văzut dumneavoastră, de la primii voievozi creștini ai românilor, de când sunt cele trei Țări Române, Moldova, Muntenia și Ardealul, toți au fost creștini ortodocși.

---

⁵ „Ne vorbește Părintele Cleopa” vol. 3, pag. 37.

Ați văzut pe Mihai Viteazul? Mama lui a fost călugăriță. Du-te la Mănăstirea Cozia și vei vedea lângă Mircea cel Bătrân, care a întemeiat această mănăstire și-i înmormântată acolo, o lespede de piatră pe care scrie: „Aici odihnește Monahia Teofana, mama lui Mihai Viteazul”. Ai auzit? El domn peste trei principate, că ocupase și Ardealul, și mama lui călugăriță.

Apoi și Ștefan cel Mare. Du-te la Mănăstirea Probota, unde este îngropat Petru Rareș, făcută de el. Vei vedea lângă dânsul scris: „Aici odihnește roaba lui Dumnezeu, Monahia Maria Oltea, mama lui Ștefan cel Mare. Ei domni și mamele lor călugărițe! Vedeți voi câtă unire era între credință și conducere atunci? Cel ce conducea țara avea mamă călugăriță și frate călugăr. Așa trebuie să murim!

Au cunoscut că totul este deșertăciune. Da, erau adevărați domni. Oricât ar fi, viața asta este umbră și vis! Este o scurtă trecere! Dar eu când mor, mă duc la o viață care nu are sfârșit. Cine are să se roage pentru mine? Așa cugetau înaintașii.

Ai văzut că toți își făceau câte o mănăstire și mormânt în mănăstire? Fericiți și de trei ori fericiți au fost domnii noștri ortodocși: Ștefan cel Mare și Sfânt, la Putna; Ieremia Movilă și Gheorghe Movilă, la Sucevița; Petru Rareș, la Probota; Lăpușneanu, la Slatina; Alexandru cel Bun, la Bistrița; Mircea cel Bătrân, la Cozia. Ai auzit unde era inima lor? *Unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta.* Pentru aceea au făcut ei mănăstiri, ca să fie pomeniți sute de ani la Sfânta Liturghie.

Ștefan cel Mare n-a fost baptist! Mircea cel Bătrân n-a fost evanghelist sau adventist! Alexandru cel Bun n-a fost martorul lui Iehova; nebunii ăștia care au ieșit acum. Nici o sectă nu exista în țara noastră pe atunci. Aceștia-s draci care vin cu aceste credințe din străinătate, plătiți de masoni, să ne strice dreapta credință și originea noastră și rădăcina noastră de popor ortodox.

Ce spune Sfântul Efrem Sirul? „Cu omul eretic să nu vorbești, în casă să nu-l primești, la masă să nu stai cu dânsul, bună ziua să nu-i dai”. Aceștia sunt înainte-mergătorii lui Antihrist. Că Mântuitorul a spus la Efeseni, prin Apostolul Pavel: *Biserica este Trupul lui Hristos, iar cap al Bisericii este Hristos*. Fiecare sectar care s-a despărțit de Biserică, s-a despărțit de Hristos. Este om al satanei.

Evanghelia spune: *În vremea de apoi vor ieși hristoși mincinoși și prooroci mincinoși și pe mulți vor înșela*. Păziți-vă de sectari, care dau broșuri prin trenuri, prin gări și prin cutiile de poștă și unde văd oameni, dau gratuit otrava lor. Când vei vedea o carte că nu are aprobarea Sfântului Sinod și nu are cruce pe ea, dă-o pe foc, chiar Biblie dacă este! Dacă-i sectară și scrie să nu vă închinați la icoane, dă-o pe foc! Nici un păcat nu ai! Aceasta este otrava semănată de înaintemergătorii lui Antihrist. Toate sunt otravă.

Să țineți credința care ați supt-o de la piepturile maicilor voastre! Să țineți credința care o avem de două mii de ani! Nu vă luați după slugile satanei, care vin din Apus cu milioane de

dolari. Ei cumpără pe cei proști și nelămuriți în credință, să rupă unitatea și sufletul poporului român și vor să facă cele mai mari erezii și nebunii în țara asta.

Păziți-vă de nebunii aceștia! Au case de rugăciuni, dar acolo-i casa satanei. Unde nu sunt preoți și arhieriei, nu este Hristos. Că Mântuitorul a spus așa la Apostoli: *Luăți Duh Sfânt! Căroră veți ierta păcatele, iertate vor fi. Iar căroră le veți ține, ținute vor fi.* Nu la sectari le-a spus aceasta, ci la Apostoli, la episcopi și la preoți. Căci Apostolii, prin punerea mâinilor și prin succesiunea apostolică, au dat darul Duhului Sfânt la toți preoții din lume, prin hirotonii.

Deci, băgați de seamă, că sectarii nu au ierarhie canonică; n-au pe Duhul Sfânt în ei, au numai pe satana; n-au cele șapte Sfinte Taine, nu cinstesc pe Maica Domnului și Sfânta Cruce și nu au mântuire. De aceea feriți-vă de sectanți. Auzi ce spune Apostolul Pavel? *Luăți aminte de voi și de turma voastră, întru care v-a pus pe voi Duhul Sfânt păstori,* zice la preoți și la arhieriei.

Celor doisprezece Apostoli, pe care i-a ales Hristos când S-a înălțat la cer, le-a spus: *Stați în Ierusalim până vă veți îmbrăca cu putere de sus!* Și la Duminica Mare, după zece zile, a venit peste ei Duhul Sfânt de sus, în chip de limbi de foc. Pe urmă, vorbeau toate limbile de sub cer. Și după ce i-a îmbrăcat cu putere de sus, i-a trimis, zicând: *Mergând, propovăduiți Evanghelia la toată lumea, botezându-i pe ei în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Cel ce va crede și se va*

boteza, se va mântui, iar cine nu va crede se va osândi.

Deci, Biserica lui Hristos are ierarhie canonică, Duhul Sfânt este în Biserică și cap al Bisericii este Hristos. Toți sectarii care s-au rupt de Hristos și nu merg la Biserică, sunt fiii lui Antihrist și înaintemergători ai satanei. Să nu vă luați după ei! Să nu spuneți că nu v-am spus!

Să ținem credința noastră pe care au ținut-o toți voievozii noștri și toți protopărinții noștri și toți românii cei adevărați. Dacă vrei să fii fiu adevărat al lui Hristos și al Țării Românești, să ții credința cea dreaptă, ortodoxă, care o ținem de două mii de ani. Dacă nu, nu ești fiu al Bisericii, ești străin de neamul românesc. Nu poți fi cetățean creștin și român, dacă nu ai dreapta credință în Hristos. Ești străin. Nu ești fiu al țării. Că fiu adevărat al României este cel care-i ortodox, pentru că Biserica Ortodoxă predomină în țara noastră de două mii de ani. Iar pe cei care s sectari să nu-i primim în casele noastre.

Iar cei care au confesiuni aprobate de stat, cum sunt catolicii, treaba lor. Aceia sunt cu credința lor. Dar aceștia care s-au rupt din Biserica Ortodoxă și s-au făcut sectari, nu sunt fii adevărați ai țării noastre, nici ai Bisericii, ci sunt înaintemergători ai satanei. Așa să știți. Sunt antihriști și prooroci mincinoși care vor să vă rupă credința și să vă ducă la pierzare. Țineți dreapta credință și nu ascultați de ei!

Țara noastră românească ca să fie adevărată, cum a fost totdeauna, să țină linia Ortodoxiei. Ortodocși ne-am născut de la origine, de la

colonizarea Daciei, ortodocși am trăit timp de două mii de ani și ortodocși trebuie să stăm până la moarte. Asta este adevărata credință ortodoxă a României. Nu primiți nimic din afară, că toți vor să ne strice unitatea neamului, a credinței și a Bisericii. Toți aceștia sunt vrăjmașii Crucii lui Hristos.

Iată ce este: Când s-a trezit copilașul tău, că ești mamă și tată, ia și-l învață să fac Sfânta Cruce dreaptă, învață-l Tatăl nostru, pe urmă învață-l Crezul, Simbolul nostru de credință Niceo-Constantinopolitan, de la 325 și de la 380. Dreapta credință pecetluită de două Sinoade ecumenice, unde a fost Sfântul Grigore Bogoslovul. Și Crezul ortodox este aprobat de toate Sinoadele ecumenice, până în zilele noastre.

Noi am avut o singură credință în Europa până în 1054. Până atunci n-au existat catolici sau protestanți. Ortodocși eram toți în toată lumea.

Deci, dacă vreți să fiți adevărați fii ai Țării Românești și adevărați fii ai Bisericii Ortodoxe, nu primiți să stați de vorbă cu sectarii, nu primiți cărți de la ei. Că acești creștini lepădați de Biserică și hulitori de Dumnezeu, care vin din Apus, vor să ne strice și credința și neamul și unitatea noastră națională. Să țineți minte! Suntem fii ai țării românești și fiii adevărați ai Bisericii Ortodoxe! Nu avem nimic cu antihriștii aceia care sunt împotriva Sfintei Cruci, împotriva Sfintelor Icoane.

Apoi, acum la sfârșitul lumii o să apară hristoși mincinoși și prooroci mincinoși să înșele lumea. Slugile lui Antihrist.

DREAPTA CREDINȚĂ⁶

Auzim întotdeauna în Simbolul Credinței, că noi, ortodocșii, credem întru Una Sfântă, Sobornicească și Apostolească Biserică. Una, nu o sută. Băgați de seamă! Vai și amar de cei care s-au despărțit de Biserica lui Hristos. Nu există o mie de biserici! Una este: Biserica Sobornicească Ortodoxă în întreaga lume! Cei ce s-au despărțit de Biserica nu au mântuire. *Biserica este stâlp și întărire a adevărului! Biserica este Trupul lui Hristos*, cum zice marele Apostol Pavel, al cărui cap este în ceruri.

Cei ce s-au rupt de Biserică și au trecut la vreo sectă oarecare, n-au mântuire în vecii vecilor, măcar de-ar face orice faptă bună! Pentru că același apostol a spus: *Credința este moartă fără fapte și faptele fără dreapta credință sunt moarte!*

Sfântul Efrem Sirul zice: Când mintea a părăsit scopul blagocestiei – adică al dreptei credințe -, toate faptele bune nu mai folosesc. Și fachirii cei din India și bonzii și yoghini postesc și se roagă, dar pentru cine? Pentru satana, nu pentru Hristos. Nu primește Dumnezeu nici o faptă bună, dacă nu se face după dreptarul Ortodoxiei.

---

⁶ „Ne vorbește Părintele Cleopa” vol. 6, pag. 7.

Auzi ce spune marele Apostol Pavel? „*Pace peste cei ce vor umbla cu dreptarul acesta și peste tot alesul lui Dumnezeu*”, adică cei ce umblă în dreapta credință. Nu este mântuire afară de Biserică! Biserica-i Trupul lui Hristos. Ia să vă dau o pildă: Iată că acest copac, să zicem că este încărcat cu roade până în vârf, sau cu flori; și deodată o ramură a lui se rupe și cade pe pământ, încărcată de flori sau de roade. Să-mi spuneți mie, mlădița aceea mai poate rodi? Mai poate înflori mai departe? Nu! Dar de ce-i bună? Se usucă și în foc se aruncă.

Hristos a spus că El este Trupul Bisericii. *Eu sunt buciul vitei și voi sunteți ramurile. Toată mlădița care rămâne în buciul, aduce roada multă. Și aceea care se rupe și cade din buciul, se taie - zice - și în foc se aruncă.* Așa este cu oricine s-a rupt de Biserică. În general, orice sectă ar fi, care s-a rupt de Biserică, este sortită focului celui veșnic. Nu mai are seva Duhului Sfânt!

Hristos este trunchiul, este corpul copacului. El a dat Duhul Sfânt în Biserică Sa prin punerea mâinilor. Toți apostolii au fost episcopi, și ei, prin punerea mâinilor, au sfințit alți episcopi, cum au fost Tit, Timotei, Filimon și ceilalți. Prin punerea mâinilor, arhierul trimite mai departe, prin succesiunea apostolică, Duhul Sfânt peste toți preoții și diaconii, iar preotul, după ce a primit Duhul Sfânt la hirotonie, prin celelalte Taine cuvenite lui, sfințește pe toți credincioșii. Pe altă cale nu vine Duhul Sfânt în sufletul omului, decât numai și numai pe calea pe care a arătat-o Hristos.

Hristos le spune Apostolilor: *Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi.* Oare când alege Dumnezeu, poate să greșească? Cine știe inimile și rărunchii fiecăruia mai bine ca Dumnezeu? Când a ales El 12 apostoli și alți 70, apoi aleși sunt! Și nu numai că i-a ales, dar le-a dat mari puteri și privilegii la acești aleși ai Săi. Că nu la tot omul și la tot sectarul a dat Hristos putere să lege și să dezlege păcatele lumii sau să boteze sau să facă minuni sau să scoată dracii sau să facă alte semne! Nu! Acestor 12 Apostoli, pe care I-a ales, le-a spus: Stați în Ierusalim, până vă veți îmbrăca cu putere de sus! Până a venit Duhul Sfânt în chip de limbi de foc și i-a îmbrăcat cu putere.

Ce spun nebunii de penticostali, că au botezul cu Duhul Sfânt? Anatema acestei păreri blestemate! Numai Apostolii au Botezul cu Duhul Sfânt și cu foc, că lor li s-a dat putere să predice, să învețe și să propovăduiască. Și le-a spus: *Mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt. Și mai departe: Întru numele Meu draci veți scoate și în limbi noi veți grăi.* Lor le-a dat putere să facă minuni, lor le-a dat putere să predice și tot lor, la Apostoli, le-a dat putere să lege și să dezlege păcatele lumii. Ce zice Sfântul Evanghelist Ioan? A suflat asupra lor și le-a zis: *Luați Duh Sfânt! Căroră veți ierta păcatele, se vor ierta lor și căroră le veți ține, vor fi ținute!* (Ioan 20, 22).

Deci numai prin Biserică se poate face iertarea păcatelor; numai Biserica are putere, prin

preoții și arhieriei săi, să lege și să dezlege păcatele lumii. Nu vă înșelați de nebunii aceia, care vă învață că pot ei ierta păcatele afară de preot și de episcop! Niciodată să nu credeți minciunile lor!

Hristos a dat putere Apostolilor Săi, și Apostolii, prin punerea mâinilor, au dat putere la episcopi și la preoți. Deci fără preot nu este mântuire, fără preot nu este iertare și dezlegare! Fără harul preoției și al arhieriei, nu este Biserică, că zice Sfântul Ciprian: „Fără arhieriei, Biserica nu este Biserică, și fără preot, creștinul nu se poate numi creștin”.

Deci, țineți-vă de Biserica lui Hristos, care de 2.000 de ani stăpânește miliarde de suflete! Nu ieșiți din corabia mântuirii! Nu vă băgați în luntre sparte și vă aruncați în valurile iadului și să vă pară că vă mântuiți afară de Biserică! Cine este afară de Hristos, acela este afară de Biserică! Cine este afară de Biserică, acela este afară de Hristos! Pentru că Biserica este Trupul lui Hristos, rămâneți în Hristos, rămâneți în "buciumul viței", în trunchiul și trupul lui Hristos, care este Biserica, și nu vă înșelați că mai este mântuire afară de Biserică! Dumnezeu să vă ajute. Amin.

6. Catolicii mai au o dogmă nouă: **imaculata concepție**. Ei zic că Maica Domnului ar fi născută de la Duhul Sfânt. Nu-i adevărat. Este născută în chip firesc din dumnezeieștii Părinți, Ioachim și Ana, ca rod al rugăciunii.

7. Au **substanțialitatea**. La sfințirea Darurilor catolicii nu fac rugăciunea de invocare a Sfântului Duh, cum facem noi la Sfânta Epicleză. Ei zic că Darurile se sfințesc singure, când se zice: *Luați mâncăți...* și celelalte. Nu au rugăciunea de pogorâre a Duhului Sfânt, peste Daruri.

8. **Celibatul preoților**; preoților catolici nu se căsătoresc. Sunt celibatari, împotriva Sinoadelor Ecumenice, care au hotărât ca preoții de mir să aibă familie.

9. Ei au și **indulgențele** papale. Altă rătăcire. Papei, dacă îi dai parale multe, poți să faci oricâte păcate, te iartă, te dezleagă. Sfinții lor au prea multe fapte bune, n-au ce face cu ele, le dă papei, iar el vinde aceste merite prisositoare spre iertarea păcatelor oamenilor care nu au destule fapte bune.

10. Și încă un punct important: **mirungerea**. Catolicii nu miruiesc copiii imediat după Botez, ci la șapte-opt ani și numai arhieriei îi miruiesc.

Iată acestea sunt punctele dogmatice și canonice principale care despart Biserica Ortodoxă de cea catolică.

CELE PATRU LEGI DUPĂ CARE VA JUDECA HRISTOS LUMEA⁹

Acum voi zice câteva cuvinte și despre conștiință, că cine își păzește conștiința sa curată, negreșit moartea îl găsește fericit și pregătit. Conștiința este judecătorul cel drept pe care l-a pus Dumnezeu înlăuntrul nostru.

Conștiința nu poate fi reflexia materiei în veacul veacului. Ea este glasul lui Dumnezeu în om și ea pururea îl mustră, când greșește: "Omule, de ce ai făcut asta?"

Această lege a firii o au și chinezii, o au și creștinii, o au și budiștii și brahmanii și mahomedanii. Este legea cea dintâi pe care a pus-o Dumnezeu în inima omului de la creație, după care s-a condus lumea până la Legea cea scrisă. M-a întrebat un avocat necredincios:

– Părinte, eu nu mă împac cu judecata de apoi!

– Dar de ce nu te împaci, frate? Cum așa?

– Cum, părinte, o să mă judece Hristos, dacă eu aș fi chinez sau de alt neam, care n-am auzit de El? Ei de acolo nu au auzit de Hristos. Oare Dumnezeu pedepsește cu nedreptate? El este drept. Cum o să mă judece și o să mă

---

⁹ „Ne vorbește Părintele Cleopa” vol. 2, pag. 128.

pedepsească, dacă eu nici nu am auzit de Evanghelia lui Hristos?

– Stai oleacă! Dumneata știi să învârtești actele acolo, să faci procese verbale sau ce faci dumneata. Scriptura însă nu o cunoști. Ești un raționalist, desfaci firul în 40 și te prăpădești cu totul, umblând de capul tău.

Patru legi sunt după care Dumnezeu va judeca tot pământul. Nu una, ci patru. Și nimeni nu poate scăpa de urgia și dreptatea lui Dumnezeu, fie chinez, fie brahman, fie budist, fie creștin, fie mahomedan, fie evreu, pentru că Dumnezeu este drept, cum zice apostolul: *Dumnezeu este drept și tot omul mincinos.*

Dumnezeu deoarece este drept, a pus aceste patru legi, ca pe toți să-i judece după dreptate.

Cea dintâi este legea firii sau legea conștiinței. Prin această lege a muștrat Dumnezeu pe Cain, când a omorât pe fratele său Abel. Că auzi ce spune Scriptura: "Atât era muștrat de conștiință că a căzut în deznădejde și a strigat așa: Mai mare este greșeala mea, decât a mi se ierta mie".

A căzut în deznădejde, că a ucis pe fratele său Abel, păstorul; că Dumnezeu i-a primit aceluia jertfa și el l-a zavistuit și, ieșind la câmp, l-a omorât. Legea conștiinței îi spunea: "Ce-ai făcut? Ai omorât pe fratele tău!". Aude pe Dumnezeu:

– Cain, unde-i fratele tău?

Dar el, în loc să zică: "Doamne am greșit", a zis:

– Dar ce, eu am păzit pe fratele meu?

Și i-a zis Dumnezeu:

– Glasul sângei fratelui tău strigă către Mine din pământ. Pentru că ai făcut aceasta cu toate pedepsele te voi pedepsi pe tine și cine te va omorî pe tine înșeptit se va pedepsi...

Și a trăit Cain peste o mie de ani, cum scrie în Hronograful lui Chedrin, și nimeni nu-l omora, că se temea de pedeapsa care era pusă de Dumnezeu asupra lui.

Care au fost cele șapte pedepse ale lui Cain, pentru că a ucis pe fratele său, Abel, scrie în Sfânta Scriptură la Facere, capitolul IV.

Mai întâi a fost *deznădejdea*, apoi *plânsul*, că plângea gemând pe pământ, apoi *tremurarea*, apoi *zbuciumul*, apoi *frica* și *izgonirea*, căci fugea dintr-un loc în altul, de teamă că-l vede Dumnezeu; apoi *blestemarea pământului* să nu-și dea roadele sale.

Orice om de pe pământ, când face rău, este muștrat de conștiința sa, care îi spune: "De ce ai făcut rău?" Aceasta este legea cea dintâi dată de Dumnezeu omului, numită și legea conștiinței sau legea firii.

A doua lege, care stă în fața noastră veșnic, cum arată Sfântul Grigorie de Nyssa și care, ca o trâmbiță din înaltul cerului răsună pururea și ne arată pe Dumnezeu, este legea zidirii.

Cine a făcut cerul, pământul și toate câte sunt? Luna, ierburile, florile, peștii, mările, râurile, pietrele, copacii, munții, toate viețuitoarele de pe uscat, din apă și din aer. Cine le-a făcut, fraților? Cine a făcut ceasul universului care merge cu atâta precizie și uimire, încât

nimeni nu-l poate imita? Nimeni altul decât Bunul Dumnezeu! Centrul de îndrumare al acestei lumi este Ziditorul ei, Dumnezeu, Care a pus rânduială în toate.

Această lege a zidirilor este ceea ce spune proorocul David: *Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.* Cum? Prin așezarea lor sferică și prin imensa lor depărtare; prin spațiu interstelar, care are miliarde de ani călătoria luminii, prin mișcarea astrilor cerești, a zodiacului și a planetelor cu atâta măsură și precizie, încât uimește mintea celor mai mari astronomi din lume.

Ce-a zis Isac Newton, marele fizician englez, care treizeci de ani a fost ateu și la urmă când a descoperit "Legea gravitației universale" și a văzut că fiecare planetă o atrage pe cea mai mică și nu o lasă să se depărteze, nici să se sfărâme sau să meargă în neregulă în lumea astrelor cerești. A pus aparatele pe masă și a zis: „Mare ești, Doamne, și minunate sunt lucrurile Tale și nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale!”

Vezi? El, aflând știința din afară, a venit la frica de Dumnezeu, cunoscând minunile cele mari din lumea astrelor. Ce-a zis Kepller, Isac Newton și ceilalți, de care nu îmi ajunge vremea să-i amintesc, când s-au convertit, văzând ei zidirea lui Dumnezeu că nu-i singură, că are un centru de îndrumare și o precizie, care uimește toată mintea?

Din secretele naturii încă nu s-a descoperit nici unu la miliard. Că înțelepciunea lui Dumnezeu n-are margini și nici nu va avea în veacul veacului, pentru că nemărginită este înțelepciunea Creatorului.

Deci, a doua lege care ne stă tuturor în față este Legea zidirilor sau a creației. Că prin contemplația naturală în duh, noi ne suim de la rațiunile lucrurilor, la Ziditorul lor.

Dacă vezi corabia, trebuie să te gândești că a fost un meșter care a făcut-o; dacă vezi o haină bună pe un om, trebuie să știi că a fost bun și croitorul. Dacă vezi un palat, o clădire arhitecturală frumoasă, să știi că a fost un arhitect deștept. Dacă vezi un ceas, negreșit este un ceasornicar priceput care l-a făcut. Orice altceva vezi, nu poți zice că s-au făcut singure.

Deci, toate acestea ne arată că este un Făcător și, dacă este, trebuie să ne temem și să ascultăm de El, ca să nu ne pedepsească după dreptate.

A treia lege este Legea scrisă, dată de Dumnezeu lui Moise pe Muntele Sinai, adică cele zece porunci și tot Vechiul Testament, după care va fi judecat poporul ales, adică evreii.

A patra și ultima lege este Legea Darului, Legea desăvârșirii, Legea dragostei lui Iisus Hristos, adică Sfânta Evanghelie. După această lege dumnezeiască vor fi judecați toți creștinii botezați în numele Preasfintei Treimi.

Cea dintâi a fost legea firii, care rămâne generală pentru toate popoarele până la sfârșitul lumii. Cea de-a doua, legea zidirilor, este la fel cu

cea dintâi. După cea dintâi și a doua lege se vor judeca toate popoarele lumii, afară de creștini și de evrei. După Legea scrisă, adică după Vechiul Testament se vor judeca evreii. Iar după Legea Darului și după Evanghelie vom fi judecați noi creștinii, fiindcă legea noastră este mai desăvârșită decât toate celelalte legi. Iar dacă o călcăm, mai mare păcat avem și mai mare muncă vom avea decât ei, care n-au cunoscut Evanghelia.

Așadar, ne-a pus Dumnezeu asemenea avocat. Să nu ne înșelăm, fraților, și să zicem că Dumnezeu nu știe ce facem fiecare. Nici nu vei putea să spui că nu ai păcat, pentru că n-ai știut, că ai fost chinez sau turc sau ateu.

Păgân dacă ai fost, dar conștiința ai avut și după aceea lege te va judeca. Zidirea ai văzut-o. Nu ți-ai pus niciodată întrebarea cine a făcut cerul, soarele, pământul și toate, ca după aceea să te gândești și să te temi de Dumnezeu, Care a făcut toate?

SFÂNTA LUMINĂ – MĂRTURIE PENTRU DREAPTA CREDINȚĂ¹⁰

Creștinismul acoperă pe fața pământului mai mult de un miliard și jumătate care cred în Hristos din toate religiile lumii. Dar credința cea dreaptă de sub cer în creștinism este Credința Ortodoxă.

Eu am fost la Ierusalim la Mormântul Domnului. Eram la Ain Karem, unde s-a născut Sfântul Ioan Botezătorul. Eram acolo unde s-a întâlnit Maica Domnului cu Sfânta Elisabeta, când s-a umplut Elisabeta de Duh Sfânt și a zis: *De unde este aceasta să vină la mine Maica Domnului meu?* Era acolo o mănăstire mare spaniolă și alta rusească de maici. Acolo este scrisă cântarea de la Luca: *Mărește, suflete al meu, pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu Mântuitorul meu*, cântarea „Ceea ce ești mai cinstită” pe care noi o cântăm totdeauna în biserică.

Acolo în mănăstire este scris în aproape toate limbile de sub cer cântarea aceasta, cum este scris în mănăstirea Pater Noster rugăciunea Tatăl Nostru în toate limbile de pe pământ. Noi căutam rugăciunea în limba română și nu o găseam. Era

---

¹⁰ „Ne vorbește Părintele Cleopa” vol. 14, pag. 55.

în limba chineză, birmaneză, engleză, germană, poloneză, rusă, dar în românește nu găseam.

Ne întâlnim acolo cu o profesoară de istorie evreică din București. Numai de zece ani era acolo. Ne-a auzit că suntem români și ne-a întrebat: „Ce căutați, părinte? Eu sunt evreică din București, profesoară de istorie. Haideți să vă arăt eu cântarea de la Luca. Uite aici. Alături de cea în franceză”. După ce ne-a arătat, ne-am dat la umbra unui arbore, că era cald – era pe la amiază – și a stat de vorbă cu noi aproape două ceasuri.

– Părinte, eu sunt profesoară de istorie și cunosc istoria românilor, a evreilor, a arabilor și a egiptenilor.

– Spune mata, cine primează aici, în Țara Sfântă, dintre toate religiile?

– Ortodocșii, părinte. Dintre toate religiile în Țara Sfântă primează ortodocșii. Grecii nu sunt mulți, dar așa a lăsat Dumnezeu că-s tradiționali; țin la legea sfântă. Sunt patru sfinte altare internaționale. Mormântul Domnului, unde intră toate religiile lumii. Vezi la noi în altar, dacă ar intra o femeie, este sub mare canon. Acolo la Mormântul Domnului intră și femei și copii și turci și arabi, toată lumea. Așa-i și la mormântul Maicii Domnului, așa-i și la Betleem, unde s-a născut Mântuitorul, și așa-i și la Nazaret. Deci patru altare internaționale sunt în mâna grecilor.

Grecii slujesc drept pe Mormântul Domnului. Imediat după noi vin catolicii. Catolicii sunt foarte mulți ca număr, sunt vreo 700 milioane. După catolici vin armenii. Ei nu slujesc

la Mormântul Domnului, au un altar la Sfântul Cuvucliu, în spatele Sfântului Mormânt.

Dar, ia gândiți-vă dumneavoastră, dacă n-am fi avut noi ortodocșii dreptate acolo, păi Sfânta Lumină nu se cobora la noi, avea să se coboare la catolici sau la armeni, care-s foarte întăriți, că acolo în Ierusalim sunt străzi întregi de armeni, sunt boieri mari, moșieri. Dar numai la noi, la ortodocși, vine Sfânta Lumină. Și nu vine de acum, ea vine tocmai din secolul II, din secolul I chiar a început să vină.

Și au fost mari persecuții, că au fost perșii care au ocupat Ierusalimul de multe ori, apoi l-au ocupat turcii.

Ai văzut cum este acolo? Îmi spunea părintele diacon Heruvim, de la Mănăstirea Sinai: „Ehei, dacă n-ar veni Sfânta Lumină la ortodocși, de când nu mai eram noi aici! Dar aceea îi pune pe gânduri pe toți. Că vine când fac ai noștri Sfânta Liturghie”. Au încercat ei multe.

Ce-au făcut armenii la 1424? Pe atunci Patriarhia de Ierusalim era săracă. Ocupaseră turcii Ierusalimul și erau trei sultanate mari turcești: unul în Damasc, unul în Egipt și unul la Bagdad – în Irakul de azi. Turcii au intrat din secolul VII, la anul 629, și au făcut moscheea lui Omar acolo.

Armenii fiind foarte bogați, fiind negustori, le-au spus turcilor așa: „Dumneavoastră puneți o taxă mare pe Mormântul lui Hristos și căpătați bani, și, dacă ortodocșii o s-o poată plăti, să slujească ei de Paști acolo, dacă nu pot s-o plătească, atunci să slujim noi”. Că îi întrebau

turcii pe armeni: „De ce nu vine Sfânta Lumină la voi și nici la alte culte, ci vine numai la ortodocși?”

Dar ei au găsit un pretext: „De aceea nu vine la noi, pentru că ortodocșii slujesc pe Sfântul Mormânt, și noi nu vezi că avem altar deoparte? Dar dă-ne voie și nouă să slujim și să vezi că o să vină la noi Sfânta Lumină”. Și atunci turcii au vrut să tragă sforile, că ei nu cred nici ca armenii, nici ca noi: „Stai, măi, că aici este rost de bani!”

Au pus o taxă de 9000 de galbeni pe Mormântul Domnului și au trimis la patriarhul de Ierusalim: „Dacă nu plățiți această taxă, de Paști nu mai intrați la Mormântul Domnului. Noi avem nevoie de bani!”

Poporul nostru de la Ierusalim, cum este și astăzi, este puțin numeros. Este patriarhul, 12 mitropoliți și 120 de preoți și vreo 6000 de creștini. Atâta avem în Patriarhia Ierusalimului. Ea este mare fiindcă este locul cel mai sfânt din lume, unde S-a născut Domnul, unde a pățimit, dar nu ca număr. Ca număr sunt patriarhii mult mai mari față de cea de acolo.

Patriarhul a chemat la biserică creștinii și le-a zis: „Uite ce-i: de Paști nu putem face Slujba Învierii la Mormântul Domnului, că ni s-a pus taxă mare de la turci”. Până să adune banii, s-au dus armenii la sultanatul din Egipt și la cel din Damasc și le-au spus: „Domnule, noi plătim taxa asta, dar dați-ne voie nouă să slujim anul acesta la Mormântul Domnului, să vedem, nu va veni sfânta lumină la noi?” Aceia bucuroși: „Aduceți banii încoace!” După ce-au adus banii, mai erau trei săptămâni până la Paști.

Sultanul a dat un fel de act – un hatişerif, un firman – în care a spus așa: „Anul acesta ortodocşii nu vor sluji la Mormântul lui Hristos, că n-au putut plăti taxa”. Când au auzit creştinii, că veniseră închinători de prin toate ţările, au zis:

- Vai de noi!
- Ce?
- Ne-au scos de la Mormântul Domnului!
- Şi cine slujeşte?
- Armenii cu patriarhul şi mitropoliţii lor.

S-au temut şi sultanul şi generalii lor: „Măi, are să fie o luptă şi o încăierare pentru credinţă!” „De ce?” „O să se ia armenii cu ortodocşii”. De la credinţă, omul şi moare. Şi-au dat seama, cum a fost şi cazul.

Au trimis armată turcească cu doi generali, şi au spus: „Care-i armean, daţi-i drumul în biserică, care-i ortodox, afară! Nici preot, nici diacon, nici episcop, nimic ortodox nu intră de Paşti acolo. Trei zile. Să intre armenii, să facă liturghia lor”.

Un general turc a stat la piatra ungerii – care aţi fost la Ierusalim ştiţi că piatra ungerii e în pridvor – să nu intre vreun ortodox în biserică. Unul i-a izolat pe ortodocşi afară. Patriarhul a venit cu câţiva preoţi şi s-au întrebat: „Ce facem?” „Lasă, că dacă-i autoritate nu te poţi pune cu stăpânirea, mai ales cu turcii, stăpânire păgână, noi vom face Liturghia afară. Aducem Sfântul Antimis, ca la orice biserică!”

S-au băgat armenii şi un general, adică un paşă turcesc, aici sus unde-i biserica Sfântului Iacob şi a dat ordin: „Voi, ortodocşii, slujiţi afară

și nu vă amestecați, că uite, sabia e în mâna noastră!” Fiecare a știut: „Ei sunt cu sabia, noi suntem cu crucea; noi trebuie să răbdăm, că lor le-a dat Dumnezeu stăpânirea aici!”

Au intrat armenii și au început slujba de cu seară, că și ei sunt creștini, numai că sunt monofiziți, ei cred o voie și o fire în Hristos. S-au despărțit de noi la Soborul IV din Calcedon, la 451, pe timpul împăratului Marchian.

Turcii pândeau, că au pus lângă Mormântul Domnului un pașă, să vadă. A văzut că patriarhul armean, mitropoliții, episcopii și preoți armeni s-au îmbrăcat. Au slujit armenii, dar Sfânta Lumină n-a venit la ei. Au slujit, nici un semn.

Ai noștri au găsit afară un platou și au făcut Sfânta Liturghie acolo, lângă un stâlp mare de marmură, pe care-l vedeți și azi acolo, care vă duceți. Când au cântat, ortodocșii, la ora 12 «Hristos a înviat!», stâlpul acesta a pocnit ca un tun, „bum!”, și a venit Sfânta Lumină mare deasupra stâlpului. Când a văzut patriarhul a luat lumânările și a aprins Sfânta Lumină de la stâlpul acela de marmură, și a zis: „Veniți de luați lumină!”

Și lumina a venit tot unde erau ortodocșii, unde slujeau afară. Atunci un turc, când a văzut minunea asta, cum a bufnit stâlpul, a crăpat și a ieșit Sfânta Lumină, a sărit de sus și a zis: „Mare este Hristos. Dumnezeu este Hristos!” Celălalt general a venit și a văzut minunea.

– Ce-a zis acesta?

– A crezut minunea.

I-a tăiat capul. Țsta, general turc, i-a tăiat capul la celălalt, fiindcă a crezut.

Asta s-a întâmplat la anul 1424. Mergeți la Ierusalim să vedeți stâlpul acela cu minune, unde a ieșit Sfânta Lumină la ortodocși! L-am sărutat și avem și fotografia. Că eu am fost la Ierusalim, la mănăstirea Sfintei Melania, și am sărutat sfintele moaște a acestui general turc, și se fac multe minuni la aceste moaște.

Este în sicriu de argint aurit în mănăstirea Sfintei Melania, unde este și peștera Sfintei Melania. De ce-s sfinte moaște? Generalul care a văzut Sfânta Lumină când a ieșit din stâlp și a zis: „Dumnezeu este Hristos, cred în Hristos!”, i s-a tăiat capul și a murit mucenic. Și atunci a auzit și sultanul și a zis:

– Măi, degeaba i-am oprit pe ortodocși. Adevărul este la ei.

Dar au pus un ciubăr cu murdărie la ușa bisericii, că ei vroiau să-i spurce, ori pe noi ori pe armeni, că ei nu erau creștini, și le-au spus așa la armeni: „Dacă nu vine Sfânta Lumină la voi, cu toate că ați dat bani, mâncați toată murdăria asta, că voi ați zis că dacă slujiți la Mormânt vine Sfânta Lumină; iar dacă o veni Sfânta Lumină la voi, îi punem pe creștinii ortodocși să mănânce!”

Și le-au pus niște linguroaie acolo. Și a dat ordin la armeni, ca toți, și patriarh și mitropoliți, să ia câte o lingură de murdărie de acolo. Toți au luat câte o lingură de murdărie de acolo. Așa le-au făcut. De atunci au armenii ciudă pe noi.

De aceea este bine să nu mănânci de la armean, că el caută să te spurce. Au mare ciudă pe

noi de atunci, că i-au spurcat turcii, nu noi, că au cerut să slujească la Mormântul Domnului.

Tot armenii mai încercaseră să arate că Sfânta Lumină nu vine cu adevărat. „Știm noi de ce vine Sfânta Lumină la ei. Ei au la candelile lor vreun meșteșug. Au ceva fosfor, fitilele sunt cu fosfor, și când vine Sfânta Lumină face cineva acolo un meșteșug de se aprinde una, și celelalte având fosfor se aprind toate singure”.

Asta a fost cu 500 ani mai înainte, armenii având ciudă pe ortodocși. Și atunci a dat ordin sultanul: „Toate candelile la mormântul lui Hristos la Paști să fie de fier, și în loc de fitil la candelă să pună cuie – au pus cuie de fier –, să vedem dacă o să se mai aprindă”, că se aprindeau toate candelile odată, sunt mii de candelile. Și au pus cuie de fier și candelile de fier, și au luat pe cele care erau de argint și de aur.

Când au cântat ortodocșii „Hristos a înviat” la miezul nopții s-au aprins toate candelile. Cuiele au luat foc și ardeau ca fitilul de bumbac și de iască. Și când au văzut turcii s-au speriat și atunci mulți au crezut în Hristos. „Măi, am pus cuie și s-au aprins toate candelile!”

Pe urmă altă minune mare cu Sfânta Lumină a fost la 1104, când s-a întemeiat Imperiul Latin de Răsărit, când au ocupat catolicii Mormântul Domnului pe timpul împăratului Isac și al lui Baldovin, că noi avem scrise toate acestea. Cum s-a întâmplat?

Când s-au făcut cele opt cruciade, pornite de la Apus, să cucerească Sfântul Mormânt de la turci, că toate țările din Occident sunt catolice, a

reușit Godefroy de Bouillon prima cruciadă și alții, că a avut armată. S-au unit cavalerii francezi, cavalerii teutoni, cavalerii de Malta, spanioli, toate popoarele și au pornit o cruciadă mare contra turcilor. Și într-adevăr au bătut pe turci și au luat Mormântul Domnului. Și atunci catolicii dacă l-au ocupat ei, au zis: „Noi am scos Ierusalimul din robia turcilor. De acum este al nostru”.

Catolicii au făcut multe cât au stat acolo. Vezi la mormântul Maicii Domnului câte trepte au făcut, au făcut biserica Rotonda, au făcut multe mănăstiri catolice în jurul Ierusalimului, tot în numele lui Hristos, dar pe ortodocși i-au dat deoparte. A venit vremea să ajungă la Paști.

A venit lumea de pe lume, căci catolicii sunt mai mulți ca noi, au venit să vadă Sfânta Lumină. Pe patriarhul nostru cu toți preoții i-au dus la Mănăstirea Sfântului Sava, la 30 de km de Ierusalim, și i-au închis acolo. „Stați și slujiți aici! Voi ortodocșii, n-aveți ce căuta la Mormântul lui Hristos!”

Și a slujit papa înconjurat de cardinali, de preoți și a făcut rugăciune la Mormântul Domnului. Și când a fost vorba de înviere, au cântat și ei „Învierea Ta, Hristoase...”, dar nici un semn. Împăratul fiind de față a zis: „Eu am fost anul trecut aici și lumina a venit la ortodocși, de ce n-a venit și la voi?” Și au slujit până dimineață, și nici un semn.

– Unde-i patriarhul ortodox?

– A fost ordin de la mânia ta să-l ducem la Sfântul Sava. E acolo cu preoții.

– Duceți-vă și aduceți pe patriarhul ortodox înapoi, că eu vreau să văd Sfânta Lumină și adevărul, doar e Paștele acum, a înviat Hristos.

Au adus pe patriarh de la Sfântului Sava numai cu șapte preoți. Ceilalți s-au temut să vină, credeau că-i omoară. Dar patriarhul a zis:

– Cum a da Dumnezeu. Hai, fiilor, ne cheamă împăratul, că a venit cu scrisoare.

Au adus pe patriarhul Ioachim cu șapte preoți și i-au zis:

– Părinte, n-a venit Sfânta Lumină. Uite, ai noștri slujesc de aseară, și este dimineață acum.

Patriarhul a zis:

– Dă, măria ta, dacă n-a venit, nu-i voia Domnului! Noi nu știm de ce n-a venit.

Se temea să spună. Se gândea: „Poate ne-a chemat să ne ispitească”.

– Părinților, dar vine la voi Sfânta Lumină?

– Noi credem la Dumnezeu că vine, că totdeauna a venit, dar eu acum sunt numai cu șapte preoți, că lumea s-a împrăștiat, s-a dus în toate părțile.

– Ia slujește sfinția ta!

Și s-a îmbrăcat patriarhul ortodox. Era dimineață pe la ora nouă, a doua zi, și au intrat direct la Sfântul Mormânt și a început slujba învierii direct. Și când a zis „Învierea Ta, Hristoase...”, gata, a venit Sfânta Lumină, s-au aprins toate candelile, patriarhul a luat Sfânta Lumină și a dat împăratului. Împăratul a spus: „Chiar Imperiul latin dacă rămâne, la Mormântul Domnului să rămână ortodocși, că numai la ei vine Sfânta Lumină!”

Și de aceea am spus, păi n-am fost acolo? Nu știm toate? De aceea, când auziți un sectar blestemat că nu crede în Biserică, să-l duceți la Ierusalim să vadă minunea Sfintei Lumini care vine de Paști. Că nu vine la sectari, la sinagoga blestemată a lor, acolo, **nu vine nici la catolici**, nici la armeni, numai la ortodocși vine. Amin.

LEGĂTURA MOLDOVEI CU ARDEALUL¹¹

– De unde sunteți voi, măi băieți?

– Din Ardeal, părinte.

– Și eu sunt din Ardeal. Răsstrăbunicii mei au fost din Săliștea Sibiului. Eu am un văr, profesor mare la Iași, care-i cu arhivele statului, la Golia, Vasile Ionescu. Și el are toate registrele cu ardelenii care au trecut munții. Din Piatra Neamț până în Vatra Dornei, în toate comunele, sunt ardeleni izgoniți de unguri. Toate comunele. Și Pipirigul și Poiana Teiului și Borca și Sabasa, toți sunt ardeleni fugăriți din Ardeal, care au ocupat Valea Bistriței. Cum au trecut munții, le-au dat munți, poieni și aici s-au instalat. Care au trecut din Ardeal le-au dat acolo.

Tot atunci au trecut și moșii mei, în Vinerea Paștilor. Am găsit scris: Simion Ungureanu, Vasile Ungureanu și Ilie Ungureanu¹².

Ei au venit cu 3000 de oi. Și au spus acolo în Ardeal la autorități că n-au cu ce ierna oile la Sibiu, și au venit că au auzit că este fân mult la Beclean, aici la Dorna, pe la Ilva, și așa au venit să fie cât mai aproape de graniță. Și în Vinerea Paștilor au astupat tălăngile la oi, că santinelele ungurești erau departe, la 10 km unul de altul

---

¹¹ „Ne vorbește Părintele Cleopa” vol. 12, pag. 5.

¹² Ungureni erau numiți toți care veneau din Ardeal.

prin pădure, și era un viscol mare, o furtună. Așa au trecut, și când s-au văzut dincoace, santinelele noastre i-au și primit și apoi au coborât la Vatra Dornei. Unul a rămas aici la Pipirig, este un sat de Ilie aici; unul la Tătăruși, comună mare, și unul la Botoșani.

Așa au trecut moșii mei, răsstrăbunicii noștri. Tata știa de aceștia toți. Ei săracii, moldovenii, au adăpostit pe ardeleni când a fost că au venit catolicii și au luat toate cărțile ortodoxe de la bisericile ortodoxe din Ardeal și le-au dat pe foc și au pus cărți de-ale lor, care aveau Crezul cu Filioque.

Și când a intrat bietul Andrei Șaguna, marele român, el era și învățat și cunoscut și la Viena, murise blestemata aceea de Maria Tereza și au intrat alți împărați. Apoi s-a făcut un memoriu mare, câte biserici ortodoxe au fost stricate și mănăstiri, câtă prigoană este și cutare. Și atunci le-au dat voie să pună preoți români la biserici, dacă au. Câți preoți a trimis atunci Moldova, să-i ajute pe ardeleni! Iar Mănăstirea Neamț era în floarea tipăririi.

Cuviosul Paisie, 1794, alimenta atâta ortodoxie de aici, de la Neamț. A trimis 12 care cu cărți religioase bisericesti, cu boi trase peste munți. Arată istoria tot.

Când au ajuns la Sibiu, a fost o mare inaugurare – peste munți se mergea greu atunci, nu erau mașini și drumuri –, Trioade, Penticostare, Mineie, Evanghelii, Apostoli, tot ce trebuie pentru Biserica Ardealului. De aceea se

găsesc cărți tipărite aici la Mănăstirea Neamț pe la Bihor, pe la Zalău, pe la toate bisericile.

Foarte mult a ajutat Moldova pe românii din Ardeal. Moșul Gheorghe Lazăr știa toate acestea, săracul. „Ehei, draguță, dacă nu era Moldova, eram păgâni (catolici) aici. Moldova ne-a ajutat foarte mult”. Așa este!

Și de aceea, măi băieți, bine că ați venit în Moldova, să cunoașteți Moldova, mănăstirile din Moldova. Să ținem legătura națională în inima noastră, Moldova cu Ardealul, că suntem una.

PREDICĂ LA DUMINICA TUTUROR SFINȚILOR

...
Dar oare de ce s-a pus azi¹³ Evanghelia care începe așa: *Cel ce va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, voi mărturisi și Eu pentru dânsul înaintea Tatălui Meu Care este în ceruri. Și iarăși: Cel ce iubește pe tată, sau pe mamă, sau pe frate, sau pe soră, sau holde, sau moșii, sau altceva din lumea aceasta, mai mult decât pe Mine, nu este vrednic să fie ucenic al Meu.* De ce s-a pus azi tocmai Evanghelia aceasta? Cei ce-au rânduit pericopele evanghelice n-au fost oameni neînvățați. Au fost sfinți mari și au ales fiecare parte a Evangheliei după sărbătoarea potrivită ei.

Știți de ce s-a pus azi textul acesta: *Cel ce va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, voi mărturisi și Eu...?* Pentru că toți sfinții lui Dumnezeu cei din veac L-au mărturisit pe El în două feluri: prin cuvânt și prin fapta lor. Așa au mărturisit proorocii pe Dumnezeu, așa apostolii, așa martirii, așa cuvioșii, așa ierarhii, așa cuvioasele mucenite, tot așa dreptii cei din veac.

Dar de ce e nevoie de mărturisire ca să te poți face sfânt? Sau de ce trebuie să fii drept ca să

---

¹³ „Ne vorbește Părintele Cleopa” vol. 11, pag. 9-10.

te mântuiești? De ce este nevoie să-L mărturisim pe Hristos? Iată de ce: Omul nu-i numai o ființă de lut, fără suflet. Omul are două părți, are o parte văzută și una nevăzută. Dar acestea se unesc într-un singur ipostas, așa se cheamă omul întreg, alcătuit din trup și din suflet. Și nu-i drept ce zic unii: „Este de ajuns să cred în inima mea în Dumnezeu, dar de mărturisit aceasta în fața tuturor nu-i nevoie”. Aceștia se înșeală. În ziua Judecării, chiar cuvintele Evangheliei de astăzi vor mostra pe toți aceia care socotesc că-i de ajuns să creadă în taină, fără să mărturisească atunci când e nevoie pe Hristos. Căci spune marele Apostol Pavel: *Cu inima să credeți spre dreptate și cu gura să mărturisiți spre mântuire* (Fapte 8, 37; Romani 10, 9, 10).

Deci, când credem în Hristos înlăuntru, negreșit trebuie să-L mărturisim și în afară. Să audă și alții mărturisirea noastră și să vadă și alții faptele noastre. Căci a spus Domnul în Evanghelie: *Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând faptele voastre cele bune, să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri*. Nu-i de ajuns să crezi în taină, ca să te mântuiești. Când ești întrebat, trebuie negreșit să mărturisești, căci dacă te vei rușina, sau dacă te vei teme, sau vei urmări alte interese și nu vei mărturisi la arătare, nu poți să fii cu Iisus Hristos. Și El Se va lepăda de tine înaintea Tatălui Său și înaintea tuturor îngerilor din ceruri.

* * *

...Părintele arhimandrit Iustin Popovici¹⁴, cel mai mare părinte din Ortodoxia noastră de azi, este cunoscut peste tot, și-i călugăr din Sfântul Munte. Și eu am vrut să plec imediat în Sfântul Munte, după ce-am venit de acolo, căci cu mare dragoste m-au primit părinții și toți. Și i-am cerut un sfat.

Iar el mi-a spus: „Părinte Cleopa, și eu sunt călugăr din Sfântul Munte. Sfântul Munte este un sac plin de bunătăți, de bijuterii, că acolo se găsesc oameni cu viață înaltă. Sfinția ta te duci la Athos să mai pui un migdal deasupra în sacul cel plin. Stai aici și cât îți ajută mila lui Dumnezeu, stai în slujba poporului, la toate necazurile, la toate scârbele; să-i mângâi, să-i ajuți; că *Ortodoxia noastră este foarte încolțită acum din toate părțile; și preoții, ca niciodată, au de luptat. Și protestantismul și catolicismul și ateismul – voi nu vedeți? – și indiferentismul și toate. Și atunci se cere ca preoții de azi, ca niciodată, să fie mai învățați în Sfânta Scriptură și cu viață cât mai curată.*

...
Ei sunt biserici mari cu numărul. Sunt vreo 400 de milioane. Catolicii sunt și ei vreo 750 milioane. Iar **noi ortodocșii suntem puțini, dar suntem Biserică întreagă.** Nouă nu ne lipsește nimic. Noi n-avem ce împrumuta de la protestanți, dar nici de la catolici. Nimic, absolut nimic!

---

¹⁴ „Ne vorbește Părintele Cleopa” vol. 1, pag. 93.

Biserica noastră o credem și o înțelegem întreagă. Are toate dogmele drepte, toată tradiția veche apostolică și sobornicească a Sfinților Părinți. Și are toate canoanele, are toată tradiția liturgică, canonică, dogmatică și istorică. Tot ce ne trebuie avem în Biserica Ortodoxă! Este Biserica care a mers pas cu pas după tradiția evanghelică, apostolică și sobornicească, până în ziua de azi. Și ei știu asta. De aceea vor să se apropie de noi.

...

Dar să știți un lucru. V-am spus că Biserica Ortodoxă este încolțită din toate părțile, mai ales astăzi. Și de aceea trebuie să cunoașteți foarte bine Sfânta Scriptură.

...

Precum atunci¹⁵ când avem un proces, mergem la cel mai bun avocat, iar când suntem bolnavi, mergem la cei mai buni doctori, tot așa să facem și în viața duhovnicească, să căutăm cei mai buni preoți și duhovnici. Noi, preoții, suntem avocații lui Hristos! Noi avem codul Duhului Sfânt. Canoanele Bisericii sunt cod al Duhului Sfânt. Noi nu lucrăm cu legi omenești, ci cu legile lui Dumnezeu umblăm. Ținem cont de legile omenești; să ne supunem lor, să plătim dajdie, să cinstim autoritățile, să ne rugăm pentru ei. Aceasta-i datoria fiecărui creștin. Dar când este vorba de suflet, când vine la mărturisit sau îți cere un sfat, trebuie să lucrezi cu codul Duhului Sfânt,

---

¹⁵ „Ne vorbește Părintele Cleopa” vol. 1, „Despre preoție”; pag. 103.

cu legile lui Dumnezeu din Pidalion și din toate pravilele bisericesti.

Altă datorie¹⁶, acum când vă faceți preoți. Nu cumva să vă fie rușine de haina lui Hristos! Acum să te vad cu dulamă, iar mai încolo șofer civil! Ți-i rușine de Hristos? Ferească Dumnezeu! Eu nici nu primesc preoți civili la spovedanie. Mi-au venit cinci preoți de mir cu preotesele la mărturisire. Unul avea oleacă de barbă și era îmbrăcat cu haine preotești. Ceilalți, niște șoferi, îmbrăcați cu pardesie.

– Am venit, Prea Cuvioase, să ne mărturisim!

– Măi, voi sunteți preoți? Unde vă este uniforma? Unde vă sunt bărbile? Unde ați văzut voi în icoane sfinți, cuvioși, mucenici, arhierii și preoți bărbierii, cu itari și cu mânecă scurtă? Sau pe Maica Domnului ați văzut-o cu capul descoperit, machiată și cu cercei? Preotesele în parohie sunt jumătate de preot. Ele trebuie să fie pildă și lumină femeilor din sat prin viața și comportamentul lor.

Du-te în Grecia și vezi că, de la cel mai mare, de la patriarh și până la ultimul diacon de mir, toți poartă barbă, toți sunt cu uniformă și poartă culioane și potcape. Du-te la Roman, pe timpul episcopului Gherasim Safirin în 1904, să vedeți cum erau preoții! Toți purtau haine lungi și potcap. Bine, fraților, unde ne ducem noi de la Tradiție? **Cum ne mai luptăm cu catolicii și**

---

¹⁶ Idem, pag. 123.

cu sectarii, dacă le dăm apă la moară? Numai cu numele zicem că suntem ortodocși!

Nu așa, măi băieți! Cât de frumos îi stă preotului să-și poarte uniforma!

*

Nu toată nunta¹⁷ dintre oameni și nu la toate confesiunile religioase nunta este taină. Așa la protestanți, **la catolici**, la anglicani și la alte multe confesiuni și popoare, nunta n-are putere de taină. Este numai un simbol la dâșii, un act de prietenie și o dovedință oarecare între soț și soție. Dar niciunde n-are nunta putere harică de Taină și nu este atât de cinstită ca în Biserica dreptmăritoare de Răsărit, ortodoxă.

*

Când am mers la Protaton¹⁸, în capitala Sfântului Munte, unde sunt cele mai vechi arhive ale Sfântului Munte de peste o mie de ani, acolo este o biserică foarte mare. În fața acelei biserici este o piatră lată de câțiva metri pe care nu se prinde nici ploaia, nici zăpada niciodată. Nimic, nimic, nimic! Rămâne tot uscată. Îi zice piatra sângelui. De trei ori pe an izvorăște sânge dintr-însa și curge sângele șiroaie și se duce la temelia bisericii.

Acolo, la anul 1274, în timpul împăratului Mihail al VIII-lea, Paleologul, când a intrat Papa Grigorie al X-lea în Sfântul Munte cu armata și a

---

¹⁷ „Ne vorbește Părintele Cleopa” vol. 7, pag. 53.

¹⁸ „Ne vorbește Părintele Cleopa” vol. 8, pag. 90.

vrut să-i treacă pe călugări cu sila la catolici, a tăiat pe piatra aceea vreo câteva zeci de călugări. Și sângele dreptilor de trei ori pe an iese și atunci se fac slujbe. Curge sânge timp de câteva ore din piatra aceea. Dar apa nu se prinde de ea, zăpada nu se prinde, nimic, nimic. Este o minune mare.

*

Altădată ¹⁹ venind un grup de catolici, în toamna anului 1987, au cerut să le vorbească Părintele Cleopa despre «Energii necreate ale Duhului Sfânt și atunci la fel le-a spus: *Catolicismul a rămas în urmă, iar biserica Catolică nu este altceva decât o armată morală jurisdicțională bisericească, adică ei au pierdut lucrarea harului, taina mântuirii, prin faptul că ei se limitează doar la chestiuni de estetică, la probleme dinafară, la probleme de comportament, de maniere, și uită că taina mistică a apropierii de Dumnezeu, vine numai prin post, asceză și rugăciune, și în special prin morala curată, nu prin materialism, ci prin spiritualitate.*

*

---

¹⁹ „Mânca-v-ar Raiul” vol. 1, pag. 55.

SFATURI DUHOVNICEȘTI²⁰

Cum trebuie să ne purtăm, noi creștinii ortodocși față de oamenii eretici?

Nu cumva socotind noi că iubim pe aproapele, să ne lăsăm călcați de cei străini de dreapta credință în Hristos, care voiesc a ne depărta pe noi de la Ortodoxie și a ne impune credința lor cea strâmbă și eretică. Iar dacă voiesc a ne ataca credința noastră cea sfântă sau Sfânta Tradiție a Bisericii Ortodoxe, atunci **trebuie să o apărăm cu toată puterea până la moarte**, după cum zice Sfântul Nicodim Aghioritul în *Războiul nevăzut*.

Se cade, așadar, oricărui preot ortodox și oricărui creștin al Bisericii noastre dreptmăritoare, să fie un bun ostaș al lui Hristos cu toată evlavia și cu mânie bărbătească și tare să apere, prin cuvânt și prin scris, adevărul dreptei noastre credințe. Nu se cuvine a fi blând acolo unde nu trebuie a te purta cu blândețe.

Același lucru ne învață și Sfântul Pimen cel Mare, zicând: „Se cade nouă a răbda toate, măcar de ne-ar scoate cineva și ochii sau ne-ar tăia mâna noastră cea dreaptă, iar dacă cineva voiește a ne depărta și a ne despărți pe noi de Dumnezeu, atunci să ne mâniem” (Pateric, Cuvântul 118). Și

---

²⁰ „Ne vorbește Părintele Cleopa” volumele 3, 9, 10.

iarăși zice: „Întâia oară fugi, a doua oară fugi, a treia oară fă-te sabie cu cel ce vrea să te despartă pe tine de dreapta credință”.

Dar cum trebuie să ne comportăm cu ereticii?

Auzi ce spune apostolul? *Biserica este Trupul lui Hristos. Cap al Bisericii este Hristos.* Toate sectele mistice și raționaliste, nu numai din România, care s-au despărțit de Biserică, s-au despărțit de Hristos. Nu mai au legătură cu Hristos. Gata. Așa este. Și pe sectari, nu în casă, nici în ogradă să nu-i primești, ca nu cumva să ne împărtășim de lucrurile cele rele ale lor și de ereziile lor.

Și dacă vin cu tot felul de cărți, ce să facem cu ele?

Pe foc, pe foc, pe foc! Ei au diavoli numiți arhiconi, zice Sfântul Ioan Gură de Aur. Îi învață toată Scriptura pe de rost, dar pe dos, pe dos, pe dos. Le tâlcuiește toată Scriptura pe dos. Din Scriptură îți vorbește, dar pe dos, nu cum spune Biserica și dogmele Bisericii. Să nu vorbiți cu ei.

De ce Biserica Ortodoxă nu se prea implică în misionarism, ca să facă cunoscută dogma ortodoxă în alte părți, cum fac catolicii și celelalte confesiuni?

Biserica Ortodoxă trăiește! Cea mai mare învățătură este trăirea. Eu am la spovedanie popor de la țară. Țin tradiția sfântă cum au învățat-o de la părinții lor. Datorită poporului se ține mai tare Ortodoxia la noi.

În câte feluri se împart oamenii pe pământ, din punct de vedere al credinței în Dumnezeu?

Oamenii de pe pământ se împart în trei grupe: creștinii, care cred în Hristos; necreștini sau păgânii, care nu cred în Evanghelia lui Hristos, ci în anumiți oameni zeificați, precum Brahma, Buda, Confucius, Mahomed etc., și a treia grupă, ateii, care nu cred în nici o divinitate.

Necreștinii se împart și ei în trei grupe: monoteiști – evrei și mahomedani; dualiști – care cred în două principii, al binelui și al răului; și politeiști, care cred în mai mulți idoli sau zei mincinoși.

Creștinii se împart la rândul lor în trei mari confesiuni și Biserici: ortodocși, catolici și protestanți. Din protestanți s-au format mai multe ramuri, ca protestanți de Confesiune Augustană (luterani), reformați, anglicani, metodiști, prezbiterieni și grupări neoprotestante.

Care din aceste categorii de creștini au harul mântuirii?

Biserica noastră Ortodoxă învață că *harul este dat tuturor oamenilor* (Tit 2, 11), deoarece *Dumnezeu voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină* (I Timotei 2, 4). Dar harul nu silește pe nimeni. Oamenii au libertatea să-l primească și să conlucreze cu el sau să-l respingă. Cei dintâi se mântuiesc, cei din urmă, nu (*Învățătură de Credință Ortodoxă*). Biserica Ortodoxă, fiind Biserică apostolică, are harul mântuirii.

Care dintre creștini se vor mântui?

Numai creștinii care slujesc lui Dumnezeu într-adevăr, aceia se vor mântui, după cum spune Duhul Sfânt: *Aproape este Domnul de toți cei ce-L cheamă pe El într-adevăr* (Psalm 144, 18). Despre oamenii care nu au primit credința în Dumnezeu nu putem zice că se mântuiesc, deoarece apostolul ne învață: *Este un Domn, o credință și un botez* (Efeseni 4, 5; I Corinteni 12, 12). Și iarăși: *Pace peste cei ce vor umbla cu dreptarul aceasta (dreapta credință)* (Galateni 6, 16) și în alt loc: *Cine nu se luptă după lege, nu se încununază* (II Timotei 2, 5).

Toți oamenii au harul Sfântului Duh?

Păgânii, necredincioșii și apostatii, lepădații de dreapta credință (catolicii, protestanții, neoprotestanții) nu au harul Preasfântului Duh. În Vechiul și Noul Testament, *harul Sfântului Duh a fost făgăduit tuturor celor ce vor crede în Iisus Hristos* (Isaia 44, 3; 59, 21; Iezechiel 36, 27; Fapte 2, 17-18). În vremea de apoi mulți înșelători și hristoși mincinoși se vor arăta cu viclenie că au harul Sfântului Duh și vor face semne mari și minuni false cu puterea satanei, spre a înșela pe mulți și a-i îndepărta de la dreapta credință, precum a zis Domnul (Matei 24, 24).

Vrăjitorii, proorocii mincinoși, ereticii, înșelătorii și făcătorii de minuni false sunt urâciune înaintea lui Dumnezeu (Levitic 20, 27; Deuteronom 18, 10-12).

Creștinii care cad în păcate grele *întristează Duhul Sfânt* (Efeseni 4, 30). Totuși nu pierd harul mântuirii. Dacă se vor întoarce din toată inima la spovedanie și la lucrarea faptelor bune, iarăși dobândesc harul Preasfântului Duh, fiindcă primul păcat împotriva Sfântului Duh săvârșit de ei este, după cum zice în *Învățătura de Credință Ortodoxă*, „răutatea neîncrederii adevărului arătat și dovedit, al dreptei credințe în Hristos”.

Este bine să cânte creștinii din instrumente muzicale, sau nu?

Cel mai bun organ de a cânta lui Dumnezeu este gura și inima omului. Așa este în Biserica Răsăritului. **La catolici se cântă din orgă; dar aceea este distracție și are notă de teatru.** Nu ne ducem să ne distrăm la biserică, căci orga te risipește cu mintea în altă parte. Trebuie să cânt din inima mea, că auzi ce spune: *Răcnit-am din suspinarea inimii mele.* Gura noastră să laude pe Dumnezeu, că zice Psalmistul: *Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea.* Iată cum trebuie să lauzi pe Dumnezeu. Nu cu orgă și chitară.

Dacă un ortodox trece la catolici, ce se întâmplă?

Care trece la catolici trebuie să primească botezul papistaș. **Se face catolic, dar își pierde sufletul.** Cu catolicii încă nu am ajuns la unire.

Ce se poate face, când vor să se căsătorească doi tineri de credințe diferite?

Când vei vedea că a luat un ortodox pe o catolică sau o protestantă sau o evreică sau o turcoaică, astea se cheamă căsătorii mixte. Dacă bărbatul este ortodox, ea trebuie să devină ortodoxă. Dacă nu vrea să treacă de partea bărbatului, atunci să se despartă. „Nu merg după tine, că ești catolică, dacă nu te faci ortodoxă”.

Cum vedeți Sfînția voastră unirea Bisericii Ortodoxe cu celelalte culte?

Fraților, unirea Bisericii nu este lucru omenesc, ci dumnezeiesc. Nu-i în puterea noastră. Iată cum văd eu: Să punem post și rugăciune către Dumnezeu și când va veni Duhul Sfânt, să ne găsească ca la Sfinții Apostoli. Ce spune la Faptele Sfinților Apostoli când a venit Duhul Sfânt? *Și era inima celor ce au crezut una și toate le erau de obște.* Nu mai ziceau că această casă este a mea, haina asta este a mea! Asta este lucrarea Duhului Sfânt.

Dacă va veni Duhul Sfânt, când îl cerem cu post și cu rugăciune, când va veni, la toate mințile arhierilor catolici și ortodocși va fi aceeași gândire: „Hai să ne unim, că n-au fost la început două Biserici, ci una singură”. Deci asta să cerem la Dumnezeu, că El poate face unitate de vederi în toate privințele. Noi, nu. Nu zice: *Rămâneți întru Mine, că fără de Mine nu puteți face nimic?*

Asta este. Le-am spus atunci. Da. Unitatea în credință este un lucru. Mântuitorul a spus:

Trebuie a se predica această Evanghelie a Împărăției spre mărturie la toate popoarele și apoi va veni sfârșitul. Dacă este spre mărturie, poate să fie și mâine sfârșitul. Că Evanghelia a auzit-o și japonezul și chinezul și indianul. Toți au auzit-o. Iar dacă este vorba să creadă, să se facă unitate de credință, atunci numai Domnul știe.

Dar pe noi ne interesează asta: „Cum am să termin eu viața?”, nu când va fi sfârșitul lumii. Că Mântuitorul a spus: *Iar despre ziua și ceasul acela, nimeni nu știe; nici îngerii din cer, nici Fiul ca om, ci numai Tatăl Meu.* Dar eu, când îmi aduc aminte de sfârșitul lumii? „Stăi, măi! Dar eu mor mâine! Ce, dacă a mai ține lumea asta o mie de ani? Cu ce mă duc eu de aici? Ce-am pus eu în traistă?” Că Mântuitorul a spus: *Privegheați și vă rugați, că nu știți ziua nici ceasul!*

*

Ce vreau să vă mai spun? Când vă treziți dimineața, să nu vă apucați de treabă întâi, că sunteți batjocoriți de satana. Când te-ai trezit din somn dimineața, întâi și-ntâi sfânta rugăciune. Dă apă pe ochi să fugă somnul, treci în fața sfintelor icoane, fă mâna dogmatică, trei degete unite și două strânse în palmă. Aceste două reprezintă dumnezeirea și omenirea lui Iisus Hristos, iar cele trei: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Asta-i mâna dogmatică, după rânduiala canonică a Bisericii.

Și pune mâna întâi la frunte: „În numele Tatălui”, la buric, „a Fiului”, umărul drept, „a Sfântului Duh, Amin”. Asta-i crucea dogmatică,

după canonul 92 a Sfântului Vasile cel Mare.
Căutați în Pidalion.

Să nu-mi bați cobza, că râde dracul de tine!
Cine te-o învățat să-ți bați joc de Sfânta Cruce?
Cine-ți leagă ție mâna să nu faci crucea dreaptă?
Trebuie să dai lungimea crucii: „În numele
Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Duh, Amin”. Așa
să-mi faci crucea, dacă nu, nu ești ortodox. Îți bați
joc.

Râde dracul de tine când bați cobza așa...
Cine ți-a spus ție că crucea lui Hristos a fost
pătrată, să faci numai până la piept? Cine ți-a
spus? Crucea lui Hristos a fost lungă. Să dai
lungimea crucii. Dar noi n-avem canoanele? N-
avem dogmele? Faceți crucea dreaptă!

Când treci pe lângă o biserică, nu-ți fie
rușine să faci cruce! Uite așa s-o faci... Că acolo-i
de față Trupul și Sângele Domnului. Permanent,
pe Sfânta Masă sunt Preacuratele Taine. Este
Hristos viu în Altar. În toate bisericile ortodoxe.
Preacuratele Taine stau pe Sfânta Masă. Și dacă
nu te închini la biserică, nu te închini lui Hristos.

– Prea cuvioase, dar dacă trecem pe lângă o
biserică catolică?

– **Nu fă cruce.**

– Deci să nu facem cruce.

– Nu, chiar dacă a catolicilor are cruce în
vârf. Acum am auzit că și pe unele case de
adunare au pus o cruce, ca să înșele lumea.

*

Părinte Cleopa, dați-ne un cuvânt de încheiere.

Cuvânt de încheiere trebuie mai întâi să mă prihănesc pe sinemi că vorbesc ce nu fac. Și de aceea vă rog să vă rugați pentru mine, păcătosul, ca să-mi aduc aminte de cuvintele Sfântului Ioan Scărarul: „Cade-se celui ce învață și nu face, ca, rușinându-se de cuvintele sale, să înceapă și el a lucra într-o bună zi”.

Așa și eu, poate vorbind la altul, mă gândesc și eu vreodată să fac. Pentru că de vorbit este ușor. Nimic nu-i mai ușor ca vorba. Amin.

Ați ridicat anatemele secolului XI care veneau ca o reacție la blasfemiile minților catolice asupra de-Dumnezeu-purtătoare Ortodoxii.

Înalt Prea Fericite Părinte,

Care dintre aceste lucruri s-au petrecut? S-a făcut papa ortodox sau ÎPS Voastră catolic? Dacă e prima, declarați-o oficial ca să ne bucurăm și să ne veselim toți laolaltă. Dacă e cea de-a doua, spuneți-o direct și sincer, ca să fim siguri că s-au împlinit proorociile ce zic că Noua Romă va fi distrusă și căzută în erezie. Dacă nici una dintre acestea nu s-au întâmplat, atunci cum se explică astfel de fapte?...

Cum e posibil ca penitențele canonice ale Bisericii să fie ridicate, când păcatul anatemitizat de ele (erezia) continuă să rămână și să se lățească și să se mărească în sine?

Chiar dacă nu ar fi fost excomunicările împotriva catolicismului și a papilor, pentru nesăbuitele schimbări în credință, acestea ar trebui să fie pronunțate chiar astăzi, cu consimțământul tuturor Bisericilor Ortodoxe și conform regulilor clare și consfințite ale Sfintelor Canoane. Cum și de ce, de vreme ce eresul există, anatemele au fost ridicate?...

(Extras din Ortodoxia și umanismul religios

Iași, 2004)